

וספרתם

לכם ונר עד מבחרת השבת השביעית
תספירו חמשים יים. לכאורה קשה דהא
אין לריך לקשור רק נו"כ יום בדבתי שצנ שנתות
תויונות ההיינה לונה כהצ תקפרו חוגשים יום. וכן
צולקות כתיצ (דנרים כיה ג') ארצעים יכנו לא ייקיף
ושיערו חז"ל (ווכות דכ"צ). ליט וולקות. וקשה ג"כ לשי
דצרי חז"ל לונה כהצ צהורה ארצעים חז"ל ליט
כפסק חז"ל. וכן קשה על חז"ל צעלום שאינרו (תוורה
ד"צ וצבוח וקוונה) קופג אה ארצעים. הלא הם
צעלום. שיערו רק ליט וולקות. הילל קופג. ליט.
ועוד ונחוצסוך קופג חז"ל לוקה אה ארצעים: אך הענין
כך הוא דעיקר הספירה הוא לשון ביהמ"ד וכל
תעונות ולקדס ולטהר אינ ולחקן הוודה. וצאונה לא
ייבך

צעדוך עי' קמוג שקראויו חז"ל כן לכל דבר שהוא שואב דבר אחר:]

מדרש רות אל תלכו ללקוט בשדה אחר ה' אל לא יח' לך אלהים אחרים, וגם אל העשירו

ונזה ה' אל' אלי ואנחנו עכ"ל. בלאורה קשה דזה מדרש דזה אלי ואנחנו יתכן להיות על אל תלכו ללקוט בשדה אחר. דזה אלי ואנחנו קבלת חלקות ענקבל על עצמנו חלקותו ית'ם ולהתנאות לפנינו בנאות וזוה כנגד אכזי ה' חלקך, והוא נוקדם בשקין ואח"כ כתוב לא יח' לך, והול"ל להוודע לדרוש כך, אל תלכו ללקוט בשדה אחר ה' אל' אלי ואנחנו וגם אל

תעצירו ונזה ה' אל' לא יח' לך, ועוד תיבת וגם שכחו וגם אל תעצירו ונזה תראה כמיוותר, ויחזק

הוודע עמנו'ם הבעש"ט הקדוש זל"ה, ע"ס וקראם ועצדם אלהים אחרים, כי אם ח' ה' האדם קר ען

הדרך העוב אעפ"י שלא עשה רע בשועל הרי הוא כאלו עובד אלהים אחרים, וזו אור הוודע אל

תלכו ללקוט בשדה אחר ה' אל' לא יח' לך, אלהים אחרים, לז"ל אל תתחבר עם הרשעים הגרועים

בנודותם כי הוא ח' כאלו עו"ל'ם שלא עשה עוד כנענשים, וגם אל תעצירו ונזה ה' אל' לא יח' ואנחנו

לז"ל צאם אפשר לקרצ את הרשעים לבטורו יח"ט ח' לא ירחק נהם רק יקרבם להכניסם תחת כנפי

השכינה בנודות יח' נזה הוא רחום אף אלה רחום וכו', ואנחנו הוא נטעדיקן אינו ואוהו, [כנענ"ל (שנה

דקל"ג) תיבא זה אלי ואנחנו אצא שאלו חוננו ואנחנו הוי דונוה לו נזה הוא חנון ורחום אף אלה תיה

חנון ורחום פרש"י לטון ואנחנו אינו ואוהו אעשה עצמי כנענשו עכ"ל, לרנו כנ"ל, ועדויק תיבת וגם

שכתב וגם אל תעצירו ונזה, לז"ל הגם שאנרת"לך שלא תתחבר אדם אצל ג"כ אל תעצירו ונזה, היינו

נזה אלי ואנחנו להתנאות לפנינו בנאות ולהדביק בנודותיו יח"ט לקרבם לבטורו:

ר' רחצת ושבת ושבתו (ושבת קרי) שמלוותך עליך יורדתי ויורדתי (קרי) והגון וגו' ונחלתי מרגלותי

ושכבתי (ושכבתי קרי) ורוא יגיד לך את אשר תעשון וגו' ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאלימלך וגו'

ואני אמרתי וגו' קנה נגד היושבים וגו' ויאמר אלכי אנאל ויאמר בועז ביום קנייתך השדה וגו' אשה חמה קניתי

(קניתי קרי) וגו' ויאמר הגואל לא אוכל לגאול ל' וגו' נאל לך אחא את נאולתי כי לא אוכל לגאול, ויס

לחצין הקרי והכתיב לנה הקרי כך והכתיב כך, וגם י"ל לנה במחלף כמאור בנעו לגאול חלקת השדה

אשר לאמינו לאלימלך נוכח נעמי וגו' קנה נגד

יובל האדם לקדש ולטהר ח"ע כפי הראוי ונכון לפנינו ונזה"ט הקנייה, וכן לא יוכל לתקן את אשר

עושה לבגור, אך הנזכרה חזן חסד הוא וזה על האדם לעשות צדק ויכולתו תשועה, ולקדש ח"ע צב

כחו, רק שיעד האדם זאת עצמו שלא השלים חקו עדיו ולא יא' ידי מונתו עדיו, ובלב נשבר ונדכה

יפא לרחמי שונים לקיוב דלעילא, שהקנייה יסלים נזה שלא יוכל הוא, ולזה רונחם יוני הספירה שאנו

קופרים, שהם כנגד מונשים שערי צינה, וידוע ששער החושים לא השיג אדם מועיל, כמאורם ז"ל (ריה

דכ"א), חושים שערי צינה נצדחו בעולם וכלם נחמו לנשק חקר אחד שכלו והתחברו ונעם נוכלקים,

לזאת חין חט ונלוים לננות רק ע"י יוס, נגד נייט שערי צינה, שער קס יכולין להשיג והשער הני לא

יוכל להשיג קום נצדח, לכן אנוה"כ וספרתם לכם וגו' שהקפדו נייט יוס, אצל מדע עד ונומרת השנה

השניעיה הקפדו חושים יוס, הקפדו לשון קפיר ויחלום, לז"ל שהקפדו ספירה כזה, בכוונה שלמה

ורז"ה כל כך, עד שהחירו ותלחטו יוס חושים ונונילא, היינו עד שהקפדו יסלים חלקו להחיר אור

הקדושה נזה שאין ביכולתם, וכן צמלקת לנורה לכו חסורה דרך לבטורתי, שכל ענין ונלקות הוא עיקר

סיסוב ויחזקתי על ענין צב נשבר ונדכה ותנייד יח' החטא כנגד עיני, על שונד צדורלו יח"ט, וסן

ואולי יחשוב האדם שזה שחז"ל לקו אותו ונלקיה קר עונו ומעלתו יכופר ואין לו לשון ולהתחבר

גור, לכן רנחה התהו"ק ארצעים יכו, אך חז"ל לא ילקו אותו רק ל"ט בדרסה חז"ל, וכייתטון האדם

צזה דהא כתיב צחורה ארצעים יכו, יחאל לא כלקה רק ל"ט, יצין וישיכל שלא יא' עיד ידי מונתו,

וכסיעוויק צזה הענין ינאל שער נועל עליו להתחבר ולהחכן לפני הנזכרה, סימחול בינו, ויח"י כליעיו

צחצוחה, והיו ארצעים יכו לא יוסיק, דהא האלך לחלקותו ארצעים כלומר יורח נול"ט, נלקות אך

העיקר הוא לא יוסיק, שלא יוסיק למטול ולעזוב חטאם שלא יסוב עוד לעולם לכסלו שלא יעשה דבר

הזה לעולם, וחז"ל, ג"כ דייקו בלבושם ושנו חכמים בלשון קיפג את ארצעים, כלומר שוא את ארצעים

היינו שלא יח' העלקות עליו לעשה כאלו כמורו חז"ל להיות כלקה ל"ט נלקות רק צר"ן לב ונפשו

יקבל עליו להיות כלקה עוד על עונו סימחוקק ויחלוא עקרב זה ונפשו להיות כלקה ארצעים, כלומר

יורח על"ט נלקות, כדי שצחלה תחכפר עוט צנה טילקו איהו חז"ל, וסופג ונלשון קסוג ונושק, [ועין